

IN MEMORIAM JOHAN BALLEGEER

We hebben Johan gekend als schrijver van historische artikels. Zijn eerste bijdrage in ons tijdschrift dateert van bij het ontstaan van Sint-Guthago in 1959. Tot aan zijn dood bleef hij met onverdroten ijver verder de geschiedenis onderzoeken. De rijke oogst daarvan vinden we terug in bijna alle jaargangen van Rond de Poldertorens. Lissewege was zijn grote inspiratiebron. Zijn brede belangstelling voor historische thema's lag aan de oorsprong van publicaties over een variatie van onderwerpen. Plaatsnaamkunde, lokale geschiedenis, historische dorpstypen, biografieën maar ook grote historische gebeurtenissen passeerden de revue. Zijn getuigenissen over zijn eigen jeugd en dorpsfiguren zijn historische bronnen geworden. Van zijn zoektocht naar het hogere, het geheimzinnige, het esoterische vinden we de neerslag in studies over de geschiedenis en symboliek van kerken, monumenten,

Reeds vroeg had hij oog voor het visuele aspect van de geschiedenis. De neerslag daarvan vinden we o.a. in de uitgaven van de reeks oude prentkaarten, fotoalbums, archiefbeelden en gidsen over het dagelijks leven, beroepen, huizen, molens, dorpen, monumenten ..., vooral over zijn geliefde Zwinstreek. Zijn rol als stichter, ontwerper en bezieler van het museum Sincfala kan niet genoeg belicht en geprezen worden. Als het museum is wat het is, is het dankzij de pioniersrol van Johan.

We hebben Johan gekend als schrijver van een groot aantal jeugdboeken. Zowel de kwantiteit als de kwaliteit van zijn oeuvre is indrukwekkend. De talrijke literaire prijzen die hij ervoor ontving liegen er niet om. Zijn doelgroep was vooral de jeugd tussen twaalf en vijftien jaar maar ook volwassenen geraakten geboeid door zijn werk. Zijn thema's zijn universeel: de strijd voor rechtvaardigheid in het leven, de kracht en macht van de natuur, de barbaarsheid en onmenselijkheid van de oorlog, het avontuurlijke van verre einders, het rusteloos zoeken naar geluk en liefde, ... Zijn inspiratiebron was vooral de muze van de geschiedenis. Het tijds kader strekt zich uit van de vroege middeleeuwen tot en met de twintigste eeuw.

We hebben Johan gekend als een meesterteller, een causeur, iemand die mensen eindeloos kon boeien met zijn schijnbaar onuitputtelijke voorraad verhalen. Zelfs met het onderwerp "vuurtorens aan de Vlaamse kust" bleef zijn publiek als aan zijn mond gekluisterd. Gezegend met de gave van het woord, onderhoudend, met passie en doorspekt met spitse humor, wist hij op een aangename manier een hele zaal mee te slepen. Als Johan kwam spreken voor onze kring was het gegarandeerd volle bak.

We hebben Johan gekend als denker over de grote vraagstukken van het leven.

Johan was een rusteloos zoeker. Als broeder van een loge was hij steeds op zoek naar het doorgronden van het mysterie van het leven. De persoonlijkheid van Johan is moeilijk in woorden te vatten. Zijn karaktereigenschappen moet ieder maar voor zichzelf invullen. Eén iets staat vast: hij is zeker niet

onopgemerkt door het leven gegaan. Hij had nog grootse plannen maar de dood stoort zich niet aan menselijke berekeningen en is onverbiddelijk. We blijven verweesd achter. We zullen Johan missen..

Namens het bestuur,

Eric Huys